

Oči sněhem zaváté

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

1. Oči má sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
rampouchem srdce proklaté,
studený hlas, na dlani mráz, ledový klín.

2. Slunce svit marně útočí,
její cit neroztál,
prosím vás, pane průvodčí,
zastavte vlak, už je to tak, nemohu dál.

R: Vidím, že už se šerí,
a vím teď, že jen zbývá smutek zavřených dveří
pro toho kdo je sám.
Pro toho, kdo si věří,
pro toho, kdo si zpívá,
přestože na rtech ho studí polibek poslední. O-o-o-o.

3. Oči má sněhem zaváté,
v duši má chladný stín,
až se mě jednou zeptáte,
co z toho mám, že žiju sám, neodpovím.
Co z toho mám, že žiju sám, že žiju stále sám.